

Следъ завладяване на висотата 321, охранението отново бѣ заето съ една рота, която веднага начена усилено да се окопава. Другитѣ взводове бѣха върнати назадъ.

Въ това малко по размѣръ, но твърде характерно за позиционната война сблъскване, 18-и пех. полкъ даде 21 убити, 50 ранени и 9 безъ вестъ пропадали войника.

*

Както и презъ лѣтото, така и сега — следъ обратното заемане на к. 321, действията по фронта на 18-и пех. полкъ се състоеха въ взаимни артилерийски обстрелвания и кратки огневи нападения отъ дветѣ страни, а сжщо тѣй и въ малки патрулни сблъсквания. Иначе животътъ на полка течеше безъ особени тревоги и събития. Ротитѣ продължаваха да работятъ въ своитѣ позиционни участъци: развиваха и вдълбочаваха окопитѣ и ходоветѣ за съобщения, строеха закрития и подземни скривалища, усиляваха телезитѣ препятствия и т. н. Между това, артилерийската стрелба на противника, кога по-силна, кога по-слаба, всѣки день разтърсваше разни мѣста по позицията, караше хората да се прислоняватъ изъ окопитѣ и скривалищата, смущаваше тѣхната работа и ежедневно вземаше по нѣкоя жертва. Откритото появяване изъ позицията ставаше все по-невъзможно, и нѣкои работи вече се извършваха само ноще. Въ такива случаи дене хората почиваха въ скривалището си, а ноще работѣха. Наистина, укрепяването, особено при тѣзи условия, ставаше доста бавно, и се извършваше нѣкакъ неохотно. Този начинъ на воюване не бѣше по духа на българския войникъ, но полека-лека той свикваше съ него, и работата трѣгна добре.

2) Бой на 11-и и 12-и ноемврий 1916 година. (Скица № 44).

Настѣпи ноемврий. Етърци за втори пѣтъ посрещнаха есенъта на позицията си предъ Мая Дагъ. Тукъ тѣ бѣха прекарали вече цѣла година, безъ да иматъ възможность да излѣзатъ на открита борба съ противника. Последниятъ, заседналъ здраво на командущитѣ Маядашки висоти, продължаваше своята артилерийска дейность, като най-настойчиво обстрелваше висотата к. 321 и съседнитѣ на нея пунктове. Най-сетне, на 11-и ноемврий сутринъта тази висота бѣ внезапно поставена подъ силенъ барабаненъ огънь и, следъ една седемчасова разрушителна стрелба, бѣ атакувана отъ многочисленъ противникъ и завладѣна. Въ 14 часа на 11-и ноемврий к. 321 отново падна въ ржцетѣ на французитѣ. Отъ 18-и пех. полкъ тогава се предприеха действия за обратното завладѣване на висотата, а това доведе до единъ двудневенъ кръвопролитенъ бой, въ който петъ Етърски роти героично се бориха срещу двойно по-силенъ противникъ и, макаръ да не успѣха да си възвърнатъ висотата, покриха съ слава името на своя Полкъ.

Боятъ на к. 321 се разви по следния начинъ...